

нята и почти веднага следъ това — единъ господинъ, когото тя помисли, че е виждала нѣкжде се поклони. Когато той проговори, тя позна писателя Младеновъ. Той се усмихваше.

— Щастливъ съмъ, че ви виждамъ отново, госпожо. Разбира се обстоятелствата сж сега по-радостни.

Той седна до нея. Припомни ѝ вечеръта на преврата. Извини се, ако бѣше я наскърбилъ тогава. На нея отново ѝ направи впечатление неговиятъ гласъ — суровъ и силенъ, когато говорѣше общо, и много мекъ, когато трѣбваше да загатне, че говори нѣщо за нея.

Между гоститѣ се появи фигурата на единъ отъ министритѣ. Госпожа Струмска се огледа изъ стаитѣ. Стори ѝ се, че всичко бѣше промѣнено, по-богато и по-изящно. Видѣ отново Здравева заобиколенъ отъ група мжже, и се замисли. Каква разлика между тѣхния домъ, нейния мжжъ и това семейство! Какво бѣше сторилъ Здравевъ, че така изведнажъ му провървѣ. Женитѣ до нея говорѣха за нѣкакво ново правителство, което скоро щѣло да вземе властъта. Между възможнитѣ министри тѣ споменаха името на Здравева.

Изведнажъ видѣ брата си. Журналистътъ бѣше се облегалъ на преходната врата къмъ съседната стая и я наблюдаваше съ погледъ, пълненъ съ съжаление. Когато очитѣ имъ се срещнаха, той се приближи до нея, отиде задъ стола ѝ и полунаведенъ започна да ѝ говори тихо, но нѣкакъ ядосано: